

Bærum kommune

post@baerum.kommune.no

Deres ref.:
22/18376/22/189235/KRUT

Deres dato:
11.10.2022

Vår dato:
05.12.2022

Høring/ offentlig ettersyn - kommuneplanens arealdel 2022- 2042

Det vises til utsendt dokumentasjon

Skui Vel vil gi følgende uttalelse

Sammendrag - noen hovedpunkter.

Bærekraft og vekst

Planforslaget har en klar vinkling mot bærekraft og reduksjon av klimagassutslipp, samt økt arts mangfold noe som er positivt i en tid hvor det er blitt tydelig at mennesket har underlagt seg og påvirket en stadig økende arealdel av kloden.

Det refereres i planutkastet til FNs bærekrafts mål og til FNs klimapanel (IPCC) og FNs naturpanel (IPBES), uten at konsekvensene tydeliggjøres i planutkastet.

Situasjonen for klima og arts mangfold er nå slik at en kraftigere satsing for å reversere dette er nødvendig.

Klimaendringer og vår bruk av arealer henger sammen.

Det er derfor til bekymring at det fortsatt legges opp til en høy vekst, målt i antall innbyggere i kommunen. Det er i planen vanskelig å se hvordan en skal nå relativt ambisiøse mål for reduksjon av klimagass utslipp og samtidig øke opptaket av karbon.

Flere områder er tilbakeført til LNFR noe som er skritt i riktig retning og støttes.

Men til tross for dette så er det fortsatt en overvekt av nye områder (LNFR) som tas til nybygging, boliger, veier og næring.

Arealnøytralitet

Arealnøytralitet omtales, men gjennomføres i forslaget ikke fullt ut. Det tas fortsatt flere LNFR arealer enn det tilbakeføres.

Det savnes et regnskap som viser hva foreslåtte prosjekter

- bidrar med for å redusere klimagassutslipp – eller medfører utslipp?

- bidrar med for å øke biologisk mangfold – eller medfører reduksjon av mangfoldet?

Et meget viktig tema er her arealhusholdningen som er en hovedårsak til at en i dag står ovenfor meget store utfordringer for ivaretagelse av en levedyktig klode. Dette gjelder også Bærum.

En meget restriktiv bruk av nye arealer er derfor helt vesentlig for å nå målet om reduksjon i CO₂ utslipp og deretter null CO₂ utslipp

Pris på økosystemtjenester

Vi er alle avhengig av naturens økosystemtjenester og bør derved sørge for å ta vare på og beskytte disse. Et nærliggende og svært tydelig eksempel er pollinerende insekter, og skog og natur som fanger og lagrer karbon. Det heter at forurensere betaler, men å bygge ned natur, skog og matjord har ingen pris av betydning. Skal en forhindre denne nedbyggingen og ødeleggelsen, utover idealistiske grunner, må det få økonomiske konsekvenser. Det må bli dyrt å bygge ned matjord og natur.

Det er interessant i denne sammenheng å nevne at 5.12.2022, samme dag som høringsfristen for denne uttalelsen går ut, starter FNs naturtoppmøte. Der er prising av økosystemtjenester et tema.

Sosiale strukturer

I høringsutkastet savnes en bredere omtale av sosiale strukturer utover barnehage, skole og sykehjem/pleie. I en tid hvor en bør ha fokus mindre på materielt forbruk og mer på tjenester for å skape gode liv, burde dette fått bredere plass også innen arealbruk og bomiljøer.

Nærmere omtale av enkelte temaer

Målsetting

Innenfor alle områder må det settes opp klare mål og delmål samt strategi for å nå målene. Alle mål må underbygges og være bærekraftige.

Målene må følges av **prioriterte tiltaksplaner.**

Det må settes opp mål som:

- Ikke gir økt forbruk
- Ikke øker antall innbyggere utover bærekraft.
- Ikke medfører nedbygging eller ødeleggelse av urørt natur og dyrket/dyrkbar mark.

Vi vil her legge stor vekt på følgende områder og temaer

- Oslofjorden med Vestfjorden spesielt Bærums kystlinje med skjærgård
- Vann og vassdrag
- Arealbruken skal og må være bærekraftig

Det er ikke lenger nok at utbyggingen "er så skånsom som mulig"; hvis det likevel er negativt for naturmangfoldet og vårt eget livsgrunnlag, skal utbyggingen ikke gjennomføres.

- Man kan ikke fortsette å ta nye områder, men må isteden tilstrebe gjenbruk/transformasjon av områder som allerede er påvirket.

Vi registrerer at dette er et utgangspunkt som er framhevet i planen, men ønsker at det settes tydelige mål og tiltaksplaner.

Det faktum at Avtjerna nå foreslås til framtidig bebyggelse etter politisk beslutning istedenfor at område tilbakeføres til LNFR underminerer allerede en god del av planens intensjoner.

Vann, elver og bekker med kantsoner.

I en så presset utbygningskommune som Bærum, hvor vann, elver og bekker lett kan bli offer for utbygginger og forurensinger må det settes mål for god kjemisk og økologisk tilstand av vassdragene. I dag balanserer vassdragene, vann, elver og bekker mot dårlig økologisk og kjemisk tilstand. Det må prioriteres å fremme en plan for å bedre dette.

Disse planene må være overordnet med hensyn til utbyggingsprosjekter.

Bærum må ha egne mål med hensyn til Vestfjorden og utfordringer for å oppfylle

Vanndirektivet - og FNs bærekraftsmål for ivaretagelse og restaurere livet i sjø og vann.

Klimaklok og arealklok

Hensikten med tilbakeføring av arealer til grønnstruktur eller LNFR.

I fremlegget uttales:

Sitat:

Tilbakeføring av arealer til grønnstruktur eller LNFR er ikke utredningspliktig etter KU-forskriften. I planprogrammet for arbeidet med kommuneplanens arealdel er følgende oppgave definert:

«Vurdere tilbakeføring/omdisponering av urealiserte boligområder som ikke er i tråd med kommunens arealstrategi ...»

Hensikten med arbeidet er blant annet å unngå nedbygging av natur og landbruksjord, ivareta leveområder for Bærums rike naturmangfold, sikre eksisterende CO₂-lagre og derved bevare vårt ressursgrunnlag.

Klimastrategi 2030 er Bærum kommunes plan for oppfølging av Parisavtalen og omstilling til et lavutslippssamfunn. Klimastrategien følger opp kommuneplanens samfunnsdel sitt hovedmål «Bærumsamfunnet er klima- og miljøklokt» og delmålet «Bærum er et lavutslippssamfunn, hvor det er lett å leve klima- og miljøvennlig». Klimastrategi 2030 har hovedfokus på mål og virkemidler for reduksjon av klimagassutslipp.

1

I 2030 er direkte klimagassutslipp i Bærum redusert med 65 prosent eller mer ift. 2009. I 2050 er Bærum et lavutslippssamfunn.

2

I 2030 er Bærum etablert som en foregangskommune innen sirkulærøkonomi.

I 2030 har Bærum redusert indirekte klimagassutslipp og bidratt til langsiktig karbonlagring i naturområder.

3

I 2027 er Fornebu etablert som et nullutslippsområde.

Klimastrategien har fem satsingsområder som skal prioriteres.

Fra fossil til utslippsfri

Snu transporthierarkiet

Fremtidsrettede boliger og bygg

Klimaklok ressursbruk

Fornebu som teknologisk spydspiss

Sitat slutt

Vi støtter forslaget, men det mangler imidlertid et helt vesentlig punkt:

Reduksjon av bruk av nye arealer, dyrket mark og natur.

Det er ikke i planutkastet tatt hensyn til at klima og arealbruk henger sammen.

Tiltross for at arealplanutkastet sies mye bra om dette, så kommer det ikke frem i handling i de konkrete forslagene når det kommer til gjennomføring.

Planen slik den nå er lagt frem gir fortsatt et overforbruk av arealer til nedbygging fremfor til LNFR.

Dette medfører et økt utslipp av CO₂ og det er ikke mulig å se hvordan kommunen har tenkt å nå målet om 65% reduksjon i sitt CO₂ utslipp i 2030 i forhold til 2009 og ha nullutslipp i 2050. Det er bare 8 år til 2030 og godt innenfor planperioden.

Det er ikke angitt noen beregninger for hvor man står i dag eller hva som kreves for å nå målene.

Skui Vel ønsker å gi følgende innspill.

Den beste metoden vi per i dag har for å samle opp CO₂ og lagre karbon, er i natur og skog. Derfor er det ikke klimaklokt å ødelegge natur og skog for å bygge gjenvinningsindustri eller bygge en «pluss by».

Skogen utfører karbonfangst og lagring naturlig. En tilsvarende effektiv metode for å karbonfangst og lagring fra atmosfæren finnes ikke i dag, kun i svært liten skala og den er dyr.

Arealnøytralitet (Ref hoveddokumentet s8)

Sitat

Arealnøytralitet og arealregnskap

Arealbruksendringer (fra natur til vei- og baneprosjekter, bolig- og næringsutvikling med tilhørende infrastruktur) er den største trusselen mot jordbruk og naturmangfoldet.

Arealnøytralitet er et relativt nytt begrep innen naturforvaltning. I følge Sabima¹ er det viktigste tiltaket for arealnøytralitet å «fortette og gjenbruke natur som allerede er påvirket». I Bærum kommune siktes det inn mot arealnøytralitet ved å:

- *Gjenbruke, sambruke og fortette områder som allerede er utbygd fremfor å bygge ned ubebygget areal*
- *Sikre natur, grønt og jordbruksområder både innenfor og utenfor byggesonen*
- *Ivareta naturområder innenfor områder regulert til bebyggelse, slik at hundremeterskoger og parker ikke bygges ned*
- *Sikre grønn infrastruktur i kommunen*
- *Legge naturmangfold og jordbruksområder som premissgiver for kommunens arealforvaltning*
- *Utarbeide arealregnskap etter omforent metodikk*

Sitat slutt

Bærekraftig arealbruk - arealnøytralitet

Også i Bærum er det allerede tatt og ødelagt/rasert svært mye natur og dyrket mark. Dette kan som planforslaget sier ikke fortsette.

Vi er nå mange ti-år for sent ute, slik at tydelige grep for omstillingen må skje raskt med en nullvisjon for nedbygging av urørt natur.

Fremtidens byggeprosjekter må derfor inneholde krav om restaurering av ødelagt natur samtidig som ikke ny natur ødelegges.

Det legges i planen opp til bygging rundt knutepunkter. Likevel fortsetter bit of bit nedbygging, under dekke av å ligge innenfor "10%". En slik strategi har vist seg å medføre mye spredt utbygging og utbygging av grøntområder, 100m skoger mv som skaper stor lokal motstand. 10% er derfor mye og det må inn klarere kriterier for hva den dekker. Med dette som bakteppe bør dispensasjoner fra vedtatt plan ikke gis.

Arealnøytralitet må være både et mål og et virkemiddel.

Det vil si at det bygges i områder som allerede er tatt i bruk og om det ikke er mulig, på grunn av spesielt store samfunnsinteresser, må et tilsvarende nærliggende område restaureres tilbake til naturen.

Bærum bør ha som mål å bli en «arealnøytral kommune»

Gjenbruk av arealer må derfor være regelen, noe som også er påpekt i planens utkast. I alle prosjekter bør det legges frem et miljøregnskap hvor det fremgår hvordan prosjektet positivt bidrar til:

- **redusere klimagassutslipp og**
- **bevare artsmangfold og**
- **unngå nedbygging av dyrket og dyrkbar mark**

Det er med andre ord snakk om hvordan et prosjekt skal bidra positivt i et klimaregnskap.

Naturmangfoldstrategi

Det er positivt at det utarbeides en naturmangfoldstrategi:

Sitat: "Parallelt med arbeidet med kommuneplanens arealdel, er det utarbeidet et forslag til naturmangfoldstrategi. I tilknytning til arealplanleggingen, vektlegges behovet for å drive løpende kartleggingsarbeid for å oppdatere og utvide kunnskapsgrunnlaget." *Sitat slutt*

Kulturlandskaper

Det er bra at Tanumplatået og Hornimarka er løftet frem som nasjonalt verneverdig kulturlandskaper og naturområder.

Ikke prissatte konsekvenser.

Det som ofte omtales som «ikke prissatte temaer/konsekvenser» ved vurdering av prosjekter, må tillegges betydelig vekt. Natur og tilhørende livsvilkår for en mangfoldig flora og fauna er i dag for billig å ødelegge.

Ikke prissatte konsekvenser, som å ta i bruk urørt natur, må derfor tillegges betydelig verdi og vekt i vurderinger av prosjekter, og ikke bli en salderingspost

Som nevnt bør det stilles krav til utbyggingsprosjekter

- Godtgjøre hva prosjektet bidrar med for å redusere klimagassutslipp
- Godtgjøre hva det bidrar med for å øke artsmangfoldet.

Dette skjer ikke av seg selv. Det må derfor arbeides for at slike krav kommer inn i plan og bygningsloven, og at vurderinger etter Naturmangfoldsløven brukes aktivt i de enkelte prosjekter, ikke bare henvise til generelle bærekraftsmål.

Dispensasjon må være unntaket ikke reglen. Kravene for å få dispensasjon må skjerpes slik at dispensasjon blir svært vanskelig å få.

Økning av antall innbyggere - problematisk vekst

Dette er ikke bærekraftig i forhold til de begrensede arealressurser som vi skal forvalte og ivareta.

Prognosene for befolkningstall i Bærum indikerer en bolig behov på 650-800 per år i planperioden. Dette i seg selv er dårlig nytt i forhold til å bli en klimaklok kommune, både i forhold til klimagassutslipp (transport m.m.) men ikke minst i forhold til nedbygging av arealene.

Det er et spørsmål om hvorvidt det er boligbygging som selv 'forårsaker' befolkningsveksten?

Det å beholde Bærum med jordbruk og naturområder er en forutsetning for å gi livsrom og friluftsområder for de mange som skal bo i Franzefossbyen, Vøyenengabyen osv.

Det må tas hensyn til uteområder for trivsel og helse. Det er viktig at en husholderer godt med de siste gjenværende jordbruks og naturområder. Ellers så blir det en «grønn løgn».

Dette må beregnes og hensyntas i et helhetlig arealbrukskart og komme inn i arealplanen.

Skal innflytting til Bærum økes og fortsatt være klimaklok, må det godtgjøres at det kan gjøres uten økt klimagassutslipp og redusert arts mangfold.

Sirkulær økonomi

Dette må gjennomsyre også Bærum. Av alle arter på Jorden er det bare mennesket som produserer søppel.

Bærum er allerede godt i gang, men på langt nær nådd langt nok. Men Bærum har både resurser, kunnskap og muligheter, men også forpliktelse og ansvar for å leve opp til sitt slagord «klima- og miljøklok»

En viktig del av planprogrammet er at det derfor legges til rette for at det utredes og lages en tiltaksplan (juridisk bindende) for:

- Redusere søppelmengden
- Øke gjenbruk
- Resirkulere
- Ikke ta nye naturarealer - gjenbruk arealer som allerede er utbygd

Oslofjorden

Hovedmål:

- Få tilbake livet i fjorden med levedyktige arter.
- Levende sjøbunn
- Gjøre det tryggere for en økende befolkning å bade og rekreatere

Bærum bør være en pådriver for bedret miljøtilstand for hele fjorden.

Bærum må være pådriver slik at en får en økt rensing av tilførsel til i vann, elver, bekker og sjø og ikke som nå, status quo balanserer mot dårlig. Spesielt gjelder dette tilførsel av for mye nitrogen og fosfor og for dårlig tilførsel av oksygen.

Det må være et mål å få bort overløp av forurensende kloakk ved store nedbørsmengder, som går ut i fjorden og elver.

Oslofjorden må inngå i arealplan da det er arealbruken på land som påvirker fjorden.

Bærums kystlinje må tas inn i planen. Bærum og Asker har et spesielt ansvar for tilstanden i Oslofjorden med Vestfjorden i særdeleshet. Hva som skjer på land påvirker det lukkede fjordbassenget med mange øyer. Bærum og Asker har et spesielt ansvar for Vestfjorden som er utsatt for forurensning fra aktiviteter på land.

Sandviksvassdraget er det viktigste gyte og oppvekstområde for laks og sjørøret i indre Oslofjord.

Det er som nevnt dårlig kjemisk vanntilstand i store deler av Sandviksvassdraget. En vesentlig årsak til dette er avrenning mange harde flater og mange nye store bygge og infrastrukturprosjekter også i Skui Vels område.

Menneskelig aktivitet medfører økt tilførsel av nitrogen og overgjødning. Renseanlegg for å fjerne forurensning og spesielt nitrogen må ha god kapasitet, slik at rensing også fungerer ved store vannmengder som følge av styrtregn.

Det trengs derfor å etableres en overvannstrategi for nedslagsfeltet som bidrar til både rensing og fordrøyning, samt redusere tilførsel av næringsstoffer til vassdraget. Alle tak og harde flater må inngå i et helhetlig system for overvannshåndtering.

Planlagt snøsmelteanlegg på Sollihøgda gjør ikke situasjonen bedre. Det må derfor legges frem en plan for å gjøre noe med dette.

Sikre artsmangfold

Bærum bør innføre byggeforbudsoner i spesielle områder. Dette gjelder bl.a. de 5 store sammenhengende kulturlandskapsområder. Her må en etablere områder med byggeforbud for annen utbygning enn til landbruksbasert næring.

Dette gjelder også nærmiljøer og "100 m skoger". I Bærum må slike områder være tilgjengelig i gangavstand fra der en bor.

Det er beklagelig at «bit-for-bit» utbygginger over tid har redusert naturmangfoldet.

Avtjerna og Bjørumsåsen til Bjørum Sag må tilbakeføres til LNFR. og bør inngå i Marka. Dette er et bra tiltak for å redusere ødeleggelse av natur og bidra til å sikre artsmangfoldet i Bærum.

Klimahensyn og "føre var" prinsippet må forsterkes i byggesaker

Dette gjelder ikke minst for konsekvensene av økt nedbør og økende svingninger i temperatur og høyere gjennomsnittstemperatur.

- Vedtak om å unngå å bygge ned natur, dyrket mark og kulturminner må forsterkes.
 - Gjenbruk av allerede bebygde/ødelagte områder må bli "den nye normalen".
 - Areal i Bærum er en begrenset ressurs. Det medfører at det må stilles strengere krav for å oppnå en positiv miljøgevinst.
- Altfor mye av Bærums areal er allerede i dag dominert av menneskelig påvirkning.

Ivareta dyrkbar mark

Norge er et av de land i verden som har minst dyrket mark i forhold til areal og folketall. Vi er avhengig av import av mat fra en verden som mister mye av sitt produksjonsareal på grunn av klimaendringer, nedbygging, forurensning mv. Dette innebærer også å ivareta leveområder for pollinerende insekter mv. som er en av nøkkelfaktorene i matproduksjon

Arealet rundt Oslofjorden av blant landets mest produktive pga jordsmonn og klima. Det er derfor også Bærums ansvar å ivareta dette. Matjord som bør brukes til å dyrke mat.

- I Bærum er allerede 65% av dyrkbar/dyrkbar mark nedbygget. Det bør derfor tilstrebes en nullvisjon for slik nedbygging.

- SSB har anslått at Norge vil ha 6,1 mill. innbyggere i 2050. Samtidig har flere regjeringer prøvd å begrense nedbyggingen av matjord til 4000 daa årlig. Men det lykkes ikke – det bygges ned mer enn dette. Det sier seg selv at dette ikke kan fortsette.

DVS: Det må derfor bli dyrere å bygge på dyrket mark – i praksis så dyrt at det stopper seg selv om det ikke legges overordnet føringer som forbyr slik nedbygging.

I kommuneplanen blir det foreslått en 'nullvisjon' mot å ned bygge dyrket og dyrkbart jord (bestemmelser 22.1) Men så åpnes det for nedbygging likevel, riktignok med noen krav (bestemmelser 22.2,22.3).

Vi hadde håpet at kommunen, som har myndighet til å realisere sin egen 'nullvisjon, skulle følge opp med å være mer tydelig og ikke tillate nedbygging av dyrket og dyrkbar jord i det hele tatt.

Sosiale strukturer - Barn og unge, - og seniorer

Bortsett fra barnehage og skole inneholder planen lite om sosiale møteplasser og aktivitetssentre for barn og unge så vel som andre generasjoner.

Vi finner:

Sitat

" Skolene skal planlegges som viktige grendesentre og møtepunkter i nærmiljøet. Det skal etterstrebes

sambruk av bygg og uteområder med andre aktiviteter knyttet til kultur, idrett og sosialt. Dette gjelder både ved planlegging av nye skoler samt utvidelse av eksisterende skoler."

Sitat slutt

Rent konkret savnes ungdomsklubb, aktivitetssentre og møteplasser utover skoletid og SFO. Idretten gjør en stor jobb, men favner ikke alle. For å få til et variert tilbud er en avhengig av både kommunal hjelp så vel som frivillighet.

Kommunens motto: «Sammen for barn og unge» bør følges opp i arealplanen ikke bare omtales i handlingsprogrammet. Blant annet er «et sted å være» et aktuelt tema som gjerne kunne vært belyst i arealdelen.

I dag har ikke Skui Grendehus ungdomsklubb ei heller seniorsenter, som det hadde før. Dette er savnet.

Kommentarer til konkrete arealbruksendringer som var foreslått, men som vi ikke kan se har blitt behandlet i planen.

Ang Kommuneplanens arealdel og forslag til arealbruksendringer

Det fokuseres her på spesielle utfordringer for Skui dalen:

1. Tilbakeføring

1.1 Området fra Avtjerna (Lorangmyr) (Gbr 74/62 mfl.) til Bjørum Sag (Gbr 67/1 mfl) er nå tilbakeført til LNFR, inklusivt Brenna gård (gbr 68/1 mfl), angitt i tidligere kommuneplan som utbyggingsområde i forrige arealplan, er av Klima- og miljødepartementet tilbakeført til LNFR.

Departementet forutsetter at fremtidig boligutbygging i Bærum styres til prioriterte tettstedsområder med god kommunikasjon dvs. bane.

Vi forutsetter at dette tas til følge i kommende arealplan.

På sikt er det naturlig at hele området, bortsett fra de partiene som er planlagt benyttet av Ringeriksbanen på Lorangmyr, tilbakeføres til Marka.

2. Etabler en Byggegrense ikke bare Markagrense.

Det er følgelig viktig å ta vare på arealene i ytterkanten av bebygget område. Det bør vurderes å etablere en tydelig byggegrense ikke bare en markagrense. Byer i Tyskland er eksempler på dette.

3. Skuidalen og Lommedalen:

Natur og kulturlandskapene øverst i Skuidalen og Lommedalen bør sikres og ivaretas og ikke bygges ned. Dvs. planen må omfatte hele områder og være juridisk bindende.

4. Særlig verneverdigeområder

Deler av Bærum bør skjermes for nedbygging. Spesielt de store sammenhengende landbruksområder som må i varetas og ikke fragmenteres:

- Tanumplataået
- Frogner Tandberg området
- Isi
- Wøyen – Bryn området
- Øverland- Grini

- Kolsås-Dælivann (landskapsvernområde) - Til tross for at kantene trues har området status som landskapsvernområde hatt en god effekt og det har ikke hindret god bruk av området som landbruksområde!

Disse områdene trues fortsatt med bit for bit nedbygging. "10%" delen utnyttet til å bygge også i slike LNFR områder. Kommunen er selv en pågående aktør, og benytter her ofte svake grupper som påskudd. (Ref Brekkeski/Nordby)

6. Isi-miljøstasjon med reguleringsplan (Gbr 71/42 mfl)

Det må utarbeides en plan for å ivareta det dokumenterte rike mangfoldet av naturtyper, flora og fauna på Isi.

Dette medfører at det må etableres en god infrastrukturplan for kommunale tjenester ved Isi Miljøpark. Det omkringliggende området tåler ikke en ytterligere merbelastning fra privat virksomhet som forstyrrer og forurenser miljøet for både mennesker og natur.

Utbygging av de arealene i miljøparken som disponeres av Franzefoss og Østlandsjord vil skape økende trafikk, støy og støv som ikke bare berører Isi, men hele Skui og store områder rundt. Områdets topografi, med bratt terreng som åpner seg i retning av Skui, Vøyenenga og Rykkinn, innebærer at en betydelig andel av vestre Bæums befolkning vil kunne påføres redusert livskvalitet på grunn av helseproblemer relatert til støy og støv og trafikkbelastning som har opphav på Isi.

All videre utbygging av privat virksomhet knyttet til Isi Miljøpark må derfor stoppes. Steinknusing er ikke i henhold til hverken reguleringsplanen for Isi eller retningslinjer og lovverk for slik virksomhet, og må opphøre.

Det må innføres støybarriere og støvtiltak fra aktiviteter rundt industriområdet på Isi Miljøstasjon mot Djupdalen og Kjaglidalen naturreservat og Enli naturreservat.»

«.,»

6.1 Forurensing til luft må reduseres.

Planen tar opp svevestøv fra veitrafikk, men ikke fra steinknusing, det bør tas med i planen. Svevestøv fra steinknusing uten støvreduserende tiltak utgjør et større volum og potensiell helsefare enn slitasje på veibane. Bærum kommune kan enklere kreve tiltak mot svevestøv fra steinknusing enn slitasje på veibane og må ta dette inn i arealplanen.

Det er godt kjent at luftforurensning utgjør en vesentlig helserisiko, som kan relateres til nesten 1 av 10 dødsfall i Norge. (Ref Aftenposten Viten 9.3.21)

All virksomhet må derfor følge lovens krav til utslippsbegrensning (jfr. Forurensningsforskriften) slik at forurensning til luft forhindres. Slike krav bør innskjerpes både gjennom forskrift, gjennomføring og kontroll.

På grunn av mange store infrastrukturprosjekter med uttak av steinmassert fra tunneldriving i området, er det kommet opp ønske/forslag om mobile/permanente steinknuseverk flere steder i kommunen, også plassert i sårbar natur. Dette vil kunne innebære en forverring i folkehelse i omkringliggende områder. Spesielt vil spredningen av stein-svevestøv med støvpartikler mindre enn 10µm, (PM₁₀) være helsefarlig.

Det er internasjonalt dokumentert at slikt helsefarlig stein-svevestøv lett spres over store avstander og kan utgjøre en vesentlig helserisiko med bl.a. lungesykdommer og kreft som resultat. Steinstøv er i tillegg et effektivt insektmiddel, som selges i Norge til bekjempelse av skadeinsekter. At steinstøv slippes ut i friluft er et alvorlig miljøproblem da det bidrar til å ta livet av nytteinsekter som bier og humler.

Det må stilles krav om at steinknusingsvirksomhet skal foregå i lukkede anlegg, som i fjellhaller eller støv og lydisolerte industribygg, eller godt naturlig skjermet.

6.2 Trafikk.

Elbiler forurensner og støyer som all annen trafikk fra dekk, bremses etc. Det er bare avgassene som er bort. De reduserer klimagassutslipp, men ikke annen forurensning som støv og støy, og reduserer ikke trafikk.

6.3 Støy

Forurensning gjelder også støyforurensning. Anleggsvirksomhet og trafikkstøy er de områdene som skaper størst problem. Støy er en alvorlig helserisiko som reduserer livskvalitet for stadig flere.

7. Forurensning til vann må reduseres

Tilstanden i Oslofjorden illustrerer med all tydelighet at menneskenes påvirkning har gått for langt. Problemet er mangesidig, men forurensninger tilført fra land er en av de påpekt årsaker.

Kantsoner langs vann og vassdrag, elver og bekker har en sentral oppgave i å rense vassdrag og ivareta livet i vassdraget. Kantsoner må derved utvides, kontrollen og oversikten over hva som renner ut i vassdrag må styrkes, og avrenning og tilførsel av forurenset vann gjennom gamle og nye rør stoppes.

Dette gjelder i Skui området så vel som i hele Bærum.

7.1 Landbruket må ha en gjødselsplan for avrenning til vassdrag.

Fortettinger og utbygging langs vassdrag gjøres i dag uten at kantsoner ivaretas. Dette skjer trass i at overordnede planer påpeker kantsonenes viktige funksjon og sier at man skal/bør ivareta disse.

Selv KDP Sandviksvassdraget Bjørnegårdsvingen – Bjørum Sag ble ikke respektert da det nylig ble gitt dispensasjon for bygging som vil medføre skader naturmangfoldet (Ref. bla Ringeriksveien 187 Planutvalgets møte 11.3.2021). Denne avgjørelsen ble påklaget.

7.2 Overvannsplan.

Overvann i bebyggt område er ikke rent. Det må bli et krav at det må renses før det går i elv og vassdrag, og metodene for hvordan man skal få det til må beskrives. Det beste vil være at det benyttes naturlige renseprosesser. Men det krever tiltak. Bestemmelsen om at «Overvann håndteres på egen grunn» er ikke tilstrekkelig.

Fiskebestanden i Sandviksvassdraget holdes oppe gjennom kultivering i Sandvikselva, Isielva og kildeelvene Rustanelva, øvre del av Isielva i Kjaglidalen og Lomma. Denne fiskebestanden er spesielt verdifull fordi den er genetisk genuin, da den ikke er påvirket av oppdrettsanlegg. Bestanden er også en nøkkelfaktor for sportsfisket etter sjørret i Oslofjorden.

8. Arealdisponering for sprengstein, steinknusing og massehåndtering.

Vestre Bærum kan håndtere dagens anlegg på Steinskogen. Andre anlegg bør ikke etableres. I en overgangsfase bør Franzefoss anlegget på Hamang, med omfattende fjellhaller og tunneler, vurderes for håndtering av sprengstein og steinknusing. Alternativt må overskuddstein behandle/deponeres regionalt eller eksporteres, eventuelt til andre interessenter som har samfunnsnyttige behov.

Det bør ikke tas nye arealer til steinhåndtering.

Det må utredes hvilke konsekvenser steinknusing og deponering har for vassdragene – her må totaleffekten synliggjøres, utbygging, vei utbygging, veitrafikk, anleggsvirksomhet. Osv.

Det er positivt at planprogrammet for Brenna masseinntak og steinknusing er stoppet.

9. Skui Senter Ringeriksveien 228-230. (Gbr 66/76)

Dette er et lokalsenter i bygda. Lokalsenteret må ha et tilbud slik at folk kan bo lengst mulig hjemme. Basaltjenser som dagligvarer og mat må derfor dekkes lokalt. Det er for langt til Vøyenenga, og Bærums Meieri er borte som lokalbutikk.

Butikken i Ringeriksveien 230 (tidligere Bærum Samvirkelag) har spilt og spiller en viktig rolle i lokalmiljøet, med boliger, eldreboliger, barnehage og skole i umiddelbar nærhet. Tilhørende P-plass ivaretar også behovet for drop-off sone for Skui Skole og nærliggende barnehage. Dette er viktig for trafikksikkerheten til barna langs en Ringeriksvei som dessverre viser seg å få økende trafikk, både på grunn av industri aktivitet og at Bjørum Sag krysset er fjernet på ny E16.

Derved: Ved fremtidig utnyttelse er det viktig at funksjonene som nærsenter med minimum en dagligvarebutikk og dropp-sone for skole og barnehage opprettholdes. Bebyggelsen må for øvrig være «småhusbasert» og ikke blokker, slik at det passer inn i eksisterende miljø.

10) Tiltak som følge av KDPen – det skjer ingenting!

I forbindelse med «Kommunedelplan (KDP) Sandviksvassdraget fra Bjørnegårdsvingen til Bjørum Sag» ble det lagd en plan for området som skulle «være på elvens premisser». Den har ikke fått den effekt som var tiltenkt. Tvert imot oppleves at det gis dispensasjon for bygging i områder som planen vedtok skulle være naturområder.

I arealplanen er strekningen langs Isielva markert som blågrønn hovedstruktur, dette støttes. Men det må gis et sikrere vern slik at det ikke gis dispensasjon fra sak til sak.

Området trenger en ny plan som tar prioriterer vassdragets levedyktighet samt ivaretar og utvider gjenværende natur- og grøntområder langs vassdraget og i dalsidene, samtidig som det tas vare på dyrket og dyrkbar mark.

Vassdraget er svært avhengig av en levende kantvegetasjon som filtrerer avrenning. Det illustreres forøvrig ved at det på våren foregår en nedslamming av Isielva som forsterkes av lite smeltevann. Det smeltevannet som da kommer i Isielva medfører kraftig tilslamming. Den smolten som nå går ut i elven for å leve der i 2-3 år før den vandrer ut i havet, vil pga tilslammingen få en økt risiko for å dø.

Prosjekter som nye E16, snøsmelteanlegg på Avtjerna, kommende Ringeriksbane og andre utbyggingsprosjekter, gir alvorlige utfordringer for vassdraget. Det er grunn til bekymring for vassdragets utvikling.

Dette gjelder også overvann som går i bekk og da følger bekken ut i elven. F. eks Bråtesprekkebekken som fortsatt slipper ut urensset vann. Her er øvre del av bekken lagt i rør, stein påfylt og bygget på. Kantsonen og tidligere naturområde er ikke restaurert, til tross for at reguleringsplan sier at området «skal tilbakeføres» og beplantes med stedegen vegetasjon.

11. Kollektivtransport og servicesentre.

Det er bra at det legges opp til høyfrekvente kollektivakser og at Vøyenenga aksene er med i dette. Det har også hjulpet at det er innført en bussrute på tvers av dalen Sandvika, Sykehusene, Vøyenenga Nybrua Rykkinn Kolsås T-bane som er populær.

11.1 Men kollektivdekningen ovenfor Smedstad er svært dårlig.

Denne må forbedres slik at hele strekningen Sollihøgda – Skui – Vøyenenga sees på under et. Nord for Smedstad har Brakar overtatt for Ruter og har per i dag ikke lenger kollektiv transport til nedre Skui eller Vøyenenga uten å reise til Sandvika og ta ny buss opp igjen.

Dette fører til at få bruker tilbudet, og bilbruken øker.

Det å vokse opp nord for Smedstad har derfor blitt enda vanskeligere da farlige høytrafikkerte veier og utbygging av ny vei, uten buss, ikke har noen annen mulighet enn bilbasert transport.

Et kollektivtilbud for hele strekningen mellom Sollihøgda og Vøyenenga ville bundet dalen sammen og gitt barn og voksne et godt alternativ til bil.

11.2 Service senter for kollektivtransport «Bussgarasjer» Må inn i arealplanen.

Nødvendige arealer til større infrastrukturanlegg må avsettes i arealplanen.

F.eks. må kollektivtransportsektoren ha driftssentre/bussgarasjer som er planlagt for å dekke langsiktig og fremtidig drift. Det er ikke holdbart at denne sektoren leter rundt etter arealer som er til salgs/kan benyttes, uavhengig av overordnede planer.

Bussgarasjen på Smedstad, som er ombygget, er for liten, også etter ombygging, og kan ikke ivareta hverken behovene til virksomheten eller trafikksikkerhet. (jfr. Innbyggerklager.)

Forslag videreført. (ref vedlegg til planen)

Vi vil få gi følgende kommentarer til disse forslagene.

VØYENENGA

Nr. 56 – Ringeriksveien – Teglverksveien og Gamle Ringeriksvei 156

J.postid 21/186160 (Gbr 63/35 - - 63/105 mfl.

Det foreslås i innstillingen:

"Søndre del av området er hugget. Hvor grøntområdet blir avklares i planprosessen"

Grøntområdet gbr 63/105.

I sist fremlagte forslaget til ny bebyggelse er grøntområdet fragmentert og spredt utover. Dette gir dårligere muligheter for å utvikle et godt biologisk mangfold.

Skui Vel mener at grøntområdet bør være samlet og minste areal må være det området som var bevokst tidligere.

Tiltakshaver fikk hugget området, til kritikk fra naturforvaltningen i kommunen. Det ble der påpekt at slike naturområder i byggesonen var verdifulle og det var for få av disse. Området burde få gro til igjen. Skui Vel foreslår at området bør tilbakeføres til og skjøttes som «naturlig natur».

Det vises til:

https://tjenester.baerum.kommune.no/innsyn/byggesak/wfinnsyn.ashx?response=journalpost_det_aljer&journalpostid=2020253817&

Sitat:

Fra: Olav Christian Ljøner Hagen

Sendt: fredag 27. november 2020 11:19

Til: Espen Egeland

Emne: Ødeleggelse av naturområde i forkant av regulering

I forbindelse med oppstartsmøtet laget NAID ved naturmangfold en uttalelse om det store grøntområdet ved Ringeriksveien 156. Det ble pekt på at grøntområdet er en viktig grønn lunge for både biologisk mangfold og for innbyggerne i området rundt. Særlig viktig er det fordi det er mangel på større grøntområder i dette relativt tett bebygde området. Videre ble det bedt om en naturtyperegistrering da det ikke er gjennomført tidligere her. Se JP 20/226556. Forslagstiller ble kjent med dette dokumentet på oppstartsmøtet. Kun dager etter oppstartsmøtet snauhogde grunneier hele grøntområdet. Mange større trær av alm og ask, som er rødlistet, er også felt. Selv om området nå er snauhogd og naturverdiene forringet vil ikke status for området endres. Det er fortsatt potensiale for å få tilbake naturverdiene på sikt når trærne får vokse seg til igjen. Det er svært viktig at dette tas hensyn til og ikke glemmes når reguleringsarbeidet tas opp igjen i fremtiden.

Mvh

Olav Christian Ljøner Hagen

Spesialkonsulent

Sitat slutt

Skredfare og kvikkleire

Hele området inneholder leire. (Det var derfor det var teglverk her). Det er også registrert kvikkleire i området inklusivt naturområdet.

Det forsterker at dette naturområdet ikke skal bebygges men få vokse opp igjen og forbli naturområde, igjen med rødlistede større trær mv..

NVEs kart over kvikkleireområder viser at mer enn øvre halvdel av naturområdet i søndre del mot Vøyenenga er registrert kvikkleire utløsningsområde. Det er vesentlig at dette området da forblir uberørt og fortsatt være avsatt i sin helhet som naturområde.

Å be bygge området vil medføre en økt risiko for kvikkleireskred for også eksisterende bebyggelse ovenfor.

Flere alvorlige hendelser med ras i leire/kvikkleire-områder har medført økt engstelse og økt fokus på usikker byggegrunn med kvikkleire og rasfare. Det er viktig at undersøkelsesarbeidet vedr. kvikkleire intensiveres og at dette også gjenspeiles i forskrifter og prosedyrer, noe kommunen uttaler at de er i gang med. Det støttes at kommunen stiller strengere krav til dette arbeidet.

Skuidalen er et av stedene i Bærum med flere risikoutsatte områder: Borkenholm-Ringvoll, Wøyen, Økri, Sand, Skui, Frogner-Tandberg, Bjørum, Isi mfl. Det bør gjøres nye undersøkelser og ROS

analyser i og rundt alle disse områdene.

Hogstplaner i raviner og rasutsatte områder må godkjennes også for private eiendommer.

Klimaendringer med økende styrtregn og plutselig store nedbørsmengder tilsier nye analyser.

Vøyenenga nord boligområde.

Det foreslås at begge sider av Ringeriksveien blir omregulert som boligområder. Med tanke på kantsonen langs Isielva bør det være minimum 20 m naturbelte og 30 m byggegrense. (Ref KDP Sandviksvassdraget fra Bjørnegårdsvingen til Bjørum Sag.)

I tillegg må det avsettes ekstra grøntområder mellom boligene slik at overflatevann på den gamle flomsletten kan filtreres gjennom grunnen før det når elven. Endringen av området må nå være på elvens premisser, dvs bidra til å heve Isielvens økologiske og kjemiske tilstand.

Det bør i hele området avsettes områder til

aktivitet og samlingsteder for beboerne for alle aldersgrupper, ikke bare boliger.

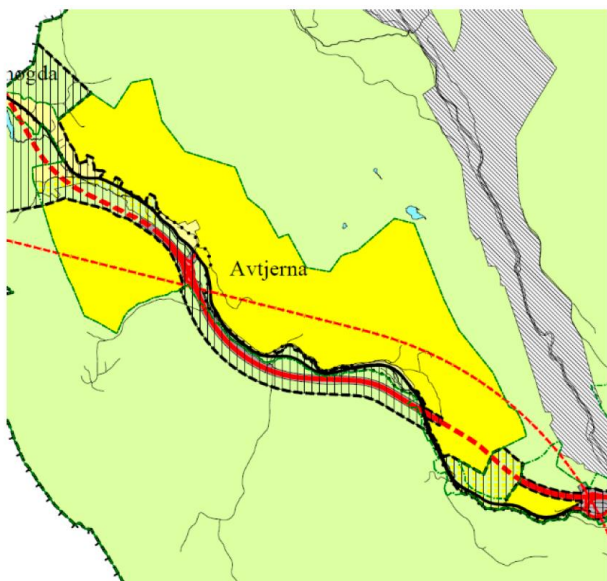
Skui Vels konklusjon:

Naturområdet i søndre del bevares og restaurere.

Kantsonen og naturområdet langs Isielva utvides itl min 20 m.

Avtjerna

Arealplanen redegjør for flere ulike innsendte forslag hvor massedeponier mv. avvises.

I henhold til Miljødirektoratets brev av 17.03.2020 sitat: "Miljødirektoratet vurderer at lokalisering av ny boligbebyggelse i dette området er i strid med nasjonale og vesentlige regionale interesser. Området ligger langt fra sentrum og har ingen etablerte servicetilbud i dag. Utbyggingen vil være i strid med regional plan for areal og transport i Oslo og Akershus og hensyn i Statlige planretningslinjer for samordnet bolig-, areal- og transportplanlegging. Miljødirektoratet tilrår at innsigelsen fra Fylkesmannen i Oslo og Viken og fra Statens vegvesen tas til følge". Sitat slutt

Avtjerna er derved avvist som «ny by» og skal tilbakeføres til LNFR ved neste rullering av kommuneplanens arealdel. Det er ikke bærekraftig å anlegge en satelittby i lang avstand fra kommunens andre sentra. Området har kun vei forbindelse ikke bane.

Forslaget avviser massedeponier, bortsett fra Bane NOR / Nye Veiers statlige regulering av Lorangmyr mm som massedeponi for Ringeriksbanen..

Forslaget til arealplan fastholder imidlertid åsen fra Avtjerna – Bjørum Sag som fremtidig boligområde – på ca. 40 års sikt. Men imellomtiden gis dispensasjon for Bærum kommunes ressursbank på Avtjerna sør for Lorangmyr (Område 4).

Dette er et forslag som ikke henger sammen. Ressursbanken ødelegger et stort område med verdifull natur som per i dag samler karbon, noe som Bærum kommune sårt trenger for å oppfylle sin målsetting om 40% reduksjon innen 2030. Da kan en ikke tillate at natur brukes slik at CO₂ utslippene øker. Noe som uvegerlig vil skje når en fjerner trær som står og tar opp CO₂ og lagrer karbon i trevirke, jorden og røttene helt gratis. Når skogen hogges begynner nedbrytingen og karbonet slippes ut.

At Avtjerna området på ca 2600 daa ikke tilbakeføres til LNFR påvirker arealregnskapet sterkt negativt og det oppnås ikke arealnøytralitet i denne kommende viktige perioden. Klimakrisen og dens sammenheng med overforbruket av arealer tas ikke på alvor tross svært gode intensjoner på overordnet nivå.

I konsekvensutredning og ROS av kommuneplanen fra Asplan Viak, kapittel 2.4, blir konsekvensene av alle forslagene for mange temaer vurdert samlet for hele arealplanen.

Her vises at Avtjerna er problematisk og i konflikt med flere føringer av nasjonal, regional og lokal interesse. Det som er veldig påfallende er at mange av temaer lyser 'rødt' dvs "Konflikt med sentrale kommunale føringer, regionale eller nasjonale verdier". akkurat på grunn av at Avtjerna har blitt introdusert igjen som boligområde/midlertidig deponi. Dette gjelder temaer transport, sikring av jordressurser, naturmangfold, forurensing og blågrønne strukturer. I tillegg nevnes også Avtjerna i en del temaer som nå er merket 'gult' dvs. "Konflikt med lokale eller regionale verdier".

Rapport – «Konsekvensutredning og ROS - kommuneplanens arealdel» uttaler bl.a.:

"Kommunen har allerede tilstrekkelige boligreserver for planperioden uten nye områder. Kommunen har dermed en tilstrekkelig boligforsyning. Boligene på Avtjerna ligger langt utenfor langsiktig vekstgrense og har en lokalisering som er i strid med Regional plan for areal og transport i Oslo og Akershus.

En omdisponering av så store arealer til boligformål vil ha store negative konsekvenser for friluftsliv, kulturminner, jordvern og naturmangfold.

Omdisponering av disse arealene vil også medføre omdisponering av skogsarealer med høy og middels bonitet, noe som vil gi store klimagassutslipp.

Dette boligområdet ligger langt fra alt av offentlige tilbud, handel og arbeidsplasser, og vil generere et stort transportbehov. Foreløpig er det ingen klimavennlig kollektivtransport til disse områdene, og bygging her vil derfor medføre klimagassutslipp, også knyttet til transport."

Det kan for øvrig ikke sees at Naturmangfoldloven §§8-12 er tilstrekkelig utredet og ivaretatt.

Skui Vels konklusjon og anbefaling:

Avtjerna området tilbakeføres til LNFR:

NR 144 – Snødeponi Avtjerna -Sollihøgda sørvest

Planstatus

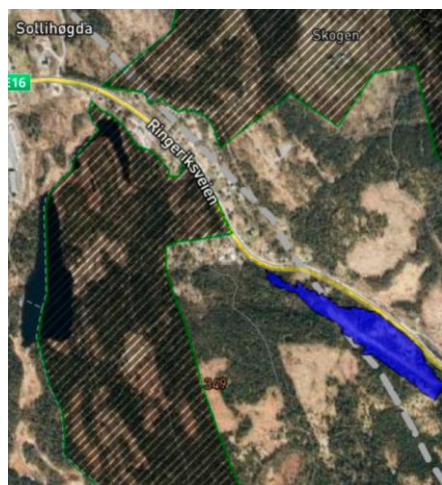

KPA

Reguleringsplan

Arealet er avsatt til LNFR i kommuneplanens arealdel. Inngår ikke i reguleringsplan

Å ha fungerende systemer for å ta hånd om avrenning fra vei og da også snø fra snørydding er viktig for å forhindre avrenninga av betydelige mengder partikulært materiale, mikroplast, sand, grus, salt og søppel, samt miljøgifter og tungmetaller.

Forslaget om snødeponi på Avtjerna, Sollihøgda sørvest, ble opprinnelig fremmet av Statens Vegvesen og er nå fremmet av Viken. Det gjør ikke forslaget bedre.

Det er ikke bærekraftig å ha snødeponi for snøbrøyting på Bærums høyeste tilgjengelige sted selv med «lavutslipps» kjøretøyer. Totalt for snøbrøyteaktiviteten monner det ikke stort når de fleste brøytemaskiner (traktorer/lastebiler) er langt fra utslippsfrie.

Avrenningen til Rustanelva som del av Sandviksvassdraget fra et slikt anlegg, er til stor bekymring. Det sies at det skal renses og at vannet gå til VEAS, men det fremlegges ingenting om at VEAS har kapasitet. Det er spørsmål om VEAS har kapasitet i unormale situasjoner med

store variasjoner i mengden nedbør. Ikke minst da det er et økende behov for at også annet overflatevann som er forurenset og også må renses, enten lokalt og/eller ved overføring til VEAS, etter sedimenteringsdam. Uansett vil ikke overflatevann og veivann bli renses for salt som da vil gå i vassdraget.

Ved bruk av lekter, som bruker varmen fra sjøvann til smelting, går saltet direkte tilbake til sjøen etter at snøen er renses for tungmetaller etc.

Det sies at lekter fra NCC som Oslo bruker er vurdert uten at det gis nærmere informasjon. Dette er en meget bedre og fremtidsrettet løsning. Gjerne i samarbeid med Oslo og Asker som sammen med Bærum også har tilgang til kyststripe.

Skui Vels konklusjon og anbefaling:

Forslaget avises. Bruk av snøsmelte lekter gjerne i samarbeid med Oslo og Asker må utredes.

FORSLAG FORESLÅTT AVVIST av kommunedirektøren.

NR 62 – Økrikrysset

Journalpostid 21/185114 og 21/20073,

Kommunaldirektørens anbefaling

Forslaget foreslås avvist.

Skui Vels anbefaling

Kommunedirektørens begrunnelse og anbefaling støttes.

NR 59 – Ringeriksveien 193/ 201

J. postid 21/185668 og 22/81151– Astrup og Hellenen og Arkitema på vegne av Ringeriksveien Eiendom/ Kvadratera

Innspillets innhold i korte trekk

Det er ønskelig å endre/transformere industri- og næringsområde i Ringeriksveien 193- 201 til boligformål.

Området inngår i et større nærings- og industribelte mellom Isielva og Ringeriksveien og bestod tidligere av beitemark og spredt småhusbebyggelse, som over tid er transformert til næringsbebyggelse. Deler av denne småhusbebyggelsen er bevart, og enkelte av husene benyttes fortsatt til bolig. I oversendt innspill er det lagt ved en

stedsanalyse som sier noe om den historiske utviklingen, den blågrønne strukturen og tilgangen til denne, trafikk og støy osv. Det legges blant annet vekt på at området ligger langs prioritert busslinje i kommuneplanens arealstrategiske kart og at området har fått helt andre støyforhold etter omlegging av E16.

Kommunedirektøren vurderer forslaget til at området pr i dag ikke har kollektivtrafikk som kan betjene en slik utbygging og at en trenger områder for småindustri og at området er flomutsatt.

Skui Vel vurderer forslaget som meget interessant selv om det fremstår i overkant massivt.

Forslaget er i tråd med ideer og ønsker om tilbakeføring og restaurering av tidligere LNFR område som også lå til grunn for arbeidet med KDP Sandviksvassdraget, men som det ikke ble tatt tak i den gangen.

Det har i flere tiår vært ønske om en transformasjon av området på elvenaturens premisser. Området utgjør Isielvas opprinnelige flomslette og av stor verdi for livet i elva.

Overflatevann ble filtret gjennom grunnen i flomsletta og tok med seg næringsstoffer og mineraler ut i elva for å skape den rette Ph og

næringstilgang for livet i elva med rik forekomst av anadrom fisk.

En transformering fra dagens virksomhet som er noe industri, men hovedsakelig er lager virksomhet, til en kombinasjon av bolig, natur og friluftsområder, med noe næring som harmonerer med områdets kvaliteter, bør kunne utredes.

Området vil da bli et positivt aktivum for en økende befolkning på Vøyenenga og i Skuidalen, både med stier, tur-muligheter, møte/badeplasser kan igjen komme til heder og verdighet.

Kommunedirektørens innstilling Forlaget avvises.

Skui Vels konklusjon og anbefaling.

Det støttes at forslaget aviser i den form det er fremlagt, men støtter ideen om transformering av området og Isielvas elveslette på elvens premisser.

Forslag:

Det igangsettes en idedugnad om hvordan Isielvas elveslette kan transformeres på elvens premisser til et aktivum for en økende befolkning.

Skui Vels elvegruppe deltar gjerne aktivt i et slikt arbeid sammen med andre interessert organisasjoner, grunneiere, mv..

NR 60 – Ringeriksveien 219

Journalpostid 21/136315– Hege Svendsen BTB Transportbyrå

Det foreslås utvidelse av næringsområde langs Isielva på bekostning av LNFR område.

Kommunaldirektørens innstilling

Forslaget foreslås avvist.

Skui Vels konklusjon:

Kommunaldirektørens begrunnelse og avvisning av forslaget støttes.

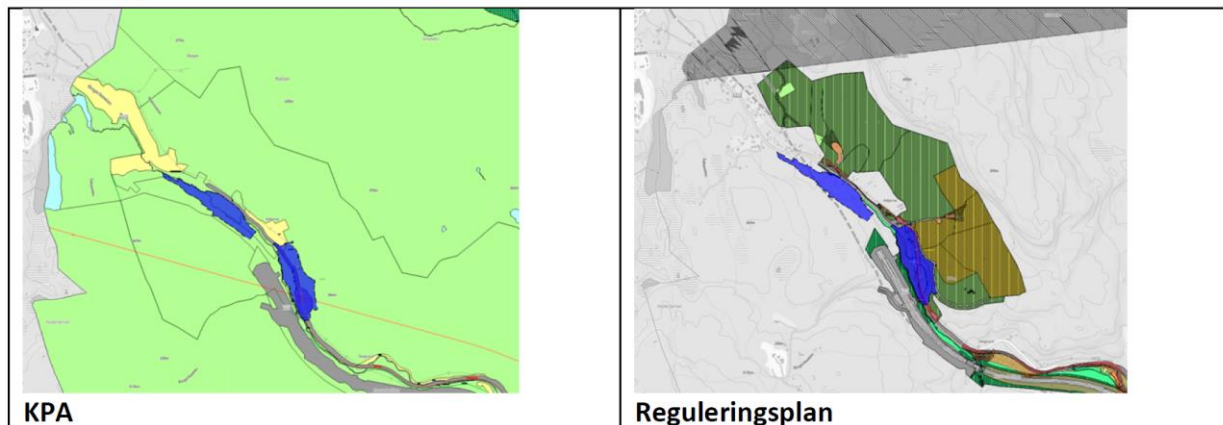
NR 135 Masseforvaltning Avtjerna

Bærum kommune v/Bærum ressursbank

Innspillet innhold i korte trekk

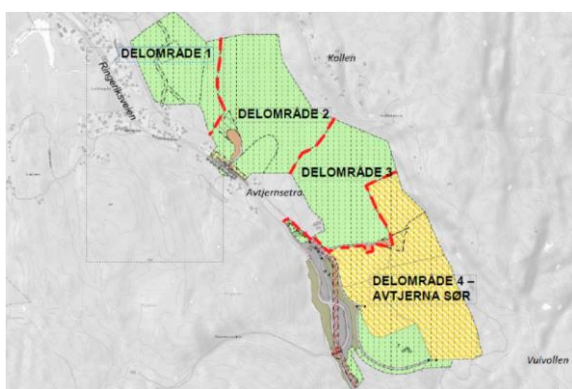
Det foreslås omgjort arealer fra LNFR til Bebyggelse og anlegg for å kunne bruke området til massedeponi/ressursbank for lengre tidsrom fremover. Områdene som danner grunnlag for innspillet, er regulert gjennom reguleringsplan for FELLESPROSJEKTET RINGERIKSBANEN OG E16 HØGKASTET – HØNEFOSS (2020). Disse områdene vil bli berørt at byggeprosjektet Ringeriksbanen og er delvis i bruk som masseforvaltningsområde per d.d..

Planstatus

Arealformål i KPA: LNFR

Arealformål i reguleringsplan; bebyggelse og anlegg og LNFR

Figur 1 Illustrasjon av revidert planforslag for Avtjernområdet og inndeling i delområder. Dette dokumentet omhandler delområde 4 (Avtjerna sør). Grense mellom delområder er markert med rød stiplet linje.

Skui Vels vurdering

Bærum har allerede et stort område på Steinskogen for å håndtere diverse gjenvinning samt steinindustri. I tillegg kommer Lorangmyr på Sollihøgda avsatt for FRE16. Ringeriksbanen er dog svært usikker og prosjektets store kostnader, store naturinngrep og negativ samfunnsnytte gjør at det er tvilsomt om den noen gang kommer. Det er ikke ønskelig at Staten kan beslaglegge Lorangmyr på ubestemt tid. Bærum kommune kan ikke begynne avskoging av artsrik verdifull skog som bl.a. lagrer karbon, på dette grunnlaget.

Kommunaldirektørens anbefaling

Forslaget foreslås avvist. Det legges likevel opp til at arealet kan benyttes midlertidig til massehåndtering i påvente av boligutvikling på Avtjerna.

Skui Vels konklusjon og anbefaling

Kommunaldirektørens avvisning støttes, men ikke at det kan etableres midlertidig ressursbank utover tilgjengelig gammelt deponi på Lorangmyr.. Det vises i tillegg til omtale under Avtjerna ovenfor.

Med vennlig hilsen

Skui Vel

Sign

Morten Heldal Haugerud

Leder

c/c Bærum Natur- og Friluftsråd (BNF)
Naturvernforbundet Oslo og Akershus (NOA)
Naturvernforbundet i Bærum (NiB)
Bærum Elveforum (BEF)
Berger og Rykkinn Vel
Tanum Vel
Bærum Velforbund
Skui Skole og FAU
Statsforvalteren i Oslo og Viken (SFOV)